

Sygn. akt V CO 146/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

w sprawie z wniosku E. G.

z udziałem W. G.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2019 r.,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy o rozwód,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 45 k.p.c. Sąd Najwyższy oznacza sąd, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli na podstawie okoliczności sprawy nie można ustalić właściwości miejscowej.

Właściwość miejscową w sprawach o rozwód określa art. 41 k.p.c., który stanowi, że powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda.

Z treści wniosku wynika, że chociaż wnioskodawczyni mieszka w Wielkiej Brytanii, to W. G. mieszka obecnie w J., gdzie małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania.

Powyższe oznacza, że art. 45 k.p.c. nie ma zastosowania.

Skoro zatem możliwe jest ustalenie właściwości miejscowej na podstawie art. 41 k.p.c., wniosek do Sądu Najwyższego, skierowany na podstawie art. 45 k.p.c., należało oddalić.